

Kvaliteten af den danske Lærerstand, og derfor var det, jeg i Fjor advarede mod § 8. Jeg ser den største Fare ved denne Paragraf deri, at den utvivlsomt vil bidrage til en Foringelse af Kvaliteten af den danske Lærerstand, og derfor kan jeg ikke undlade atter i Aar at spørge den højtærede Kultusminister, om det ikke kunde være muligt at opnaa en Forandring paa dette Punkt, og henstille til ham, hvis det er Meningen at forelægge den saakaldte Tilsynslov, at faa en Forandring af denne famøse Paragraf, ikke for den enkelte Lærers Skyld — der spiller den i og for sig ikke nogen saa afgørende Rolle —, men for den danske Folkeskolés Skyld.

Jeg ønsker endnu kun at henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Jeg vil bringe Forsvarsministeren en Tak, fordi han uforbeholdent har taget sig af at faa undersøgt alle de Tilfælde, hvor der har været Tale om Myndighedsmisbrug fra Officerers og fra Underofficerers Side overfor de menige. Men samtidig maa jeg forbavses over de Resultater, der er opnaaede ved Undersøgelsen af disse Tilfælde, f. Eks. det Resultat, der opnaaedes i Holbæk overfor den Løjtnant, der med velberaad Hu havde foranlediget Mishandling af flere af Mandskabet, en Mishandling, der førte til, at i hvert Fald en af Mandskabet aldrig bliver Menneske igen, som man siger, det vil sige aldrig nogen Sinde faar sin Førlighed igen. Overfor et saadant Myndighedsmisbrug resulterer Domsafsigelsen i en Straf af Vagtarrest, eller hvad det nu hedder. Det forekommer mig, at naar vor militære Strafferetspleje er af den Beskaffenhed, at man med velberaad Hu kan foranledige, at et Menneske fuldstændig mister sin Arbejdsdygtighed, sin Førlighed for Livet, og saa kan slippe med en Straf af en Maanedes Vagtarrest, maa der være noget galt ved vor militære Retspleje. Jeg ved ikke, hvad Vagtarrest betyder, men jeg formoder, det er noget i Retning af Kasernearrest: Manden skal blive i sin Stue, men jeg tænker mig nærmest, at han kan sidde og spille Seksogtres eller noget lignende med en Kollega, naar blot han bliver der; i alt Fald er det utvivlsomt alt for mild en Straf i Forhold til den Brøde, han faktisk har begaaet. Der stod nylig i et Blad en Beretning om, at en menig Soldat i Vordingborg ved uforsigtig Omgang med de ladte Patroner — de gaar og slæber Landet om

med 150 Stkr. pr. Mand, jeg begriber ikke hvad de skal med dem — var kommet til at skyde en af sine Kammerater. Han var i og for sig, mener jeg, ganske skyldløs i dette Forhold, han vilde ikke sin Kammerat noget ondt. Han fik et Aars Forbedringshus. Der er Forskel. Derfor vil jeg samtidig med at bringe den højtærede Forsvarsminister min Tak, fordi han har taget disse Tilfælde op til Undersøgelse, henstille til ham, ligesom jeg gjorde i Fjor, at han stadig har sin Opmærksomhed henledt paa, om det ikke var muligt at faa den militære Retspleje forandret, saaledes at den menige blev stillet nogenlunde paa samme Fod i saa Henseende som Officererne eller omvendt.

J. H. Jensen: Jeg havde ønsket at fremdrage nogle Spørgsmaal og navnlig at tale om den Affære, der fandt Sted i Aftes i Holbæk, en Affære, som jeg aldrig nogen Sinde havde tænkt mig kunde finde Sted under den danske Hærledelse i 1914. Men da den allerede er omtalt, og da jeg haaber, at de uheldige Forhold, der viste sig — jeg har selv talt med Soldater, der var stillede under disse Forhold — hurtigst muligt bliver afhjulpet, og da muligvis den Tid nærmer sig, hvad jeg haaber, da en Del af Mandskabet vil kunne hjemsendes og derved Forholdene for andre kan blive bedre, skal jeg undlade at omtale Sagen. Ogsaa andre Smaasager kunde jeg, som sagt, have ønsket at berøre, men skal forbigaa dem, da de er fremdragne fra anden Side. Tilbage bliver en for mig betydningsfuld Sag. Jeg henvender mig til den højtærede Justitsminister, som jeg desværre ikke ser her i Øjeblikket, men han vil nok gennem en Kollega faa at vide, hvad mit Spørgsmaal angaar. Jeg ønsker at forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke fremsætter mit Spørgsmaal paa Opfordring af nogen her i Tinget, men jeg er ganske vist blevet opfordret dertil af Folk udenfor denne Sal. Jeg er klar over, at en Del vil finde det ubetimeligt, skønt jeg ogsaa haaber, at en Del vil finde Spørgsmaalet paa sin Plads. Jeg ønsker at fremsætte mit Spørgsmaal for egen Regning, fordi jeg føler Trang til at fremføre Sagen her og høre, hvordan Regeringen vil stille sig dertil.

Ærede Medlemmer vil erindre, at det er over 6 Aar siden, at Telegrafens bragte Budskab omkring i Landet, at Danmarks forhenværende Justitsminister Alberti var blevet fængslet for Bedrageri og Falsk I